

ליקט ורשם: יואב איתמר

חירות על הלוחות

ובחלומי הייתי חופשי, חופשי כמו הטבע, כמו אגל טל. לא עוד מטלות היומיום, לא עוד ציפור הנחבטת בחלון זכוכית ומביטה בחלון כמו הר נבו, אל הארץ שתראה ואליה לא תבוא, אלא חופש ללכת לאן שארצה ולעשות מה שארצה, כמו ילד על אופניו.

מבחר שירים מתוך

סופ"ש

שירה

בעריכת נילי דגן

אני נושא את עברי במזוודה, את מורשתך, את ארצי, את מי שאני ואין צורך להתבייש בכך, אולי אפילו יש צורך להתגאות בכך.

מרואן מח'ול

ערבי בנמל התעופה
בן גוריון

אני ערבי!
הכרזתי בפתח נמל התעופה
לטובת המאבטחת, שלא תצטרך לטרח.
נגשתי אני ואמרתי: חקרי אותי, רק
בקצרה, אם אפשר, מפני שאני לא מעניין
לאחר למטוס.
שאלה: מאיפה אתה?
פרשי הם משבט גסאסנה מרמת הגולן – אמרתי
ושכנתי היא זונה מיריחו
שגלתה ליהושע את הדרך לגדה המערבית.
אחרי שכבש אותה בא תור ההיסטוריה
לכבש אותה מחדש.
מאבני הגזית של חברון קרוצות תשובותי
נולדתי בימי בני מואב הנסוגים מפניכם,
בארץ הזמן הכנוע,
אבי מכנען
ואמי היא פיניקית שבאה מדרום לבנון,
אמה מתה לפני חדשים, אמה של אמי,
ולא נפרדה ממנה לשלום, אמי,
כיתי בחיקה, שתמצא נחמה ברעות בפקיעין
בימים של פרעות ושל הכרעות,
לבנון, אחותי, לא תשוב להיות, ואני
אם יחידה לאמי
בצפון.

תרגום: יותם כנשלום

עודד פלד

ואם לדייק

ואם לדייק,
תנועת דלת נפתחת לרוחה
לאסף פנימה נגהות שמש,
ותרועת עורבים
כחצוצרות מלחמה;

אם לדייק,
עכשו שמים חפים מענן
ועץ אלון, מול
החלון, משיר
בלוטיו;

ואם לדייק,
אלה פני הדברים:
תנועת דלת
נגהות שמש
תרועת עורבים
חצוצרות מלחמה
שמים חפים מענן
עץ אלון משיר בלוטיו
יונה לכודה
תנוס על נפשה
וכל השאר
עוד יספר:
דבר דבור
על אפניו

אם לדייק,
יונה לכודה בחדר
הכניסה, אחות
בהלה תפרפר
בכנפיה באין מוצא
גם עת תפתח דלת
וייסט חלון לקרא
לה דרור;

חצי שעה נואשות
תפרפר עד ימצא
לה פתח ותנוס
על נפשה.

ואז הבנתי שלכל מקום שלא אלך

ואז הבנתי שהחופש האמיתי, איננו החירות המשתקת אלא החופש לבחור את גבולותיך, וכבליך, לא ללכת בעקבות אושר מזויף, אולי עדיף להישאר במקום.

ענבל אשל כהנסקי

משל המערה

אם משהו בי ישתחרר ויצא אל החוץ הלח
לא אאמין שישנה לחות בחוץ.
גם אם משהו בי יביא אלי
צוף מתוק מפי צפורים צבעוניות,
לא אאמין שישנו צוף.
תמיד אעדיף להשאר קשורה במערה.

לפעמים, בבקרים, אני חולם שיכול היה להיות אחרת, לנסוע דרומה, לחיות חיים אחרים, אלא שהגבורה האמיתית נמצאת בחיי היומיום, ביום קטנות.

רחל חלפי

אז למה אינני לוקחת

אז
למה אינני לוקחת את הפעקאלך
ואורזת הכל ובורחת לערד –
כשעומדות לפל פצצת חרדל
ופצצת גז עצבים
ופצצת חידקים הורגים?
כי
קדם יש בסופר להחליף ג'לטין
וקדם צריך לתלות ת'כביסה
וקדם צריך לעשות שעור ג'ודו, היג'ה,
בשביל להיות חזק
וקדם צריך לדבר על זה עם אבא
וקדם אני צריכה לגמור ת'סנדוויץ'
ובכלל
כי
החיים
זה דבר
מהפנט
כי
קדם צריך שהנזלת תעבר
וקדם צריך להרשם לברכה
ולשלם ת'טלפון אחרת ינתקו
וכל זה
כי
החיים זה דבר מהפנט

אז מה מגיע לנו על עצם זה שאנחנו חיים את החיים שאנחנו חיים? אולי ציון לשבח.

גיורא פישר

ציון לשבח

אני חושב שמגיע לנו ציון לשבח.
לא בזכות משהו מיוחד שעשינו
ולא בזכות מה שאולי עוד נעשה

בגלל החלומות –
מגיע לנו.

החלומות שחלמנו בליה
וכבינו ביום.

בגלל המחשבות שחשבנו
ולא העזנו

להביט אחר כך בראי
בגלל הדבר ההוא

שקרה

וקברנו אותו

מבלי להשאיר ציון

ומבלי לספר לאיש

כל אלה –

שלשלאות ברזל על רגלינו

שעם משקלן

אנחנו מצליחים בכל בקר

להרים את הרגלים,

ללכת

לפעמים גם לרקוד

בגלל זה

מדור סופ"ש שירה בעריכת המשוררת נילי דגן נפתח במאי 2012 ומארח, עד כה, למעלה ממאה וחמישים משוררים היוצרים אנתולוגיה מקוונת ומגוונת של שירה ישראלית. השירים מופצים בין קהל שוחר שירה ברחבי האינטרנט.